

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

514

1 1

Sk. Albo h.
Bavlunda sn
Nils Gummesson
f. i R. 1844

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

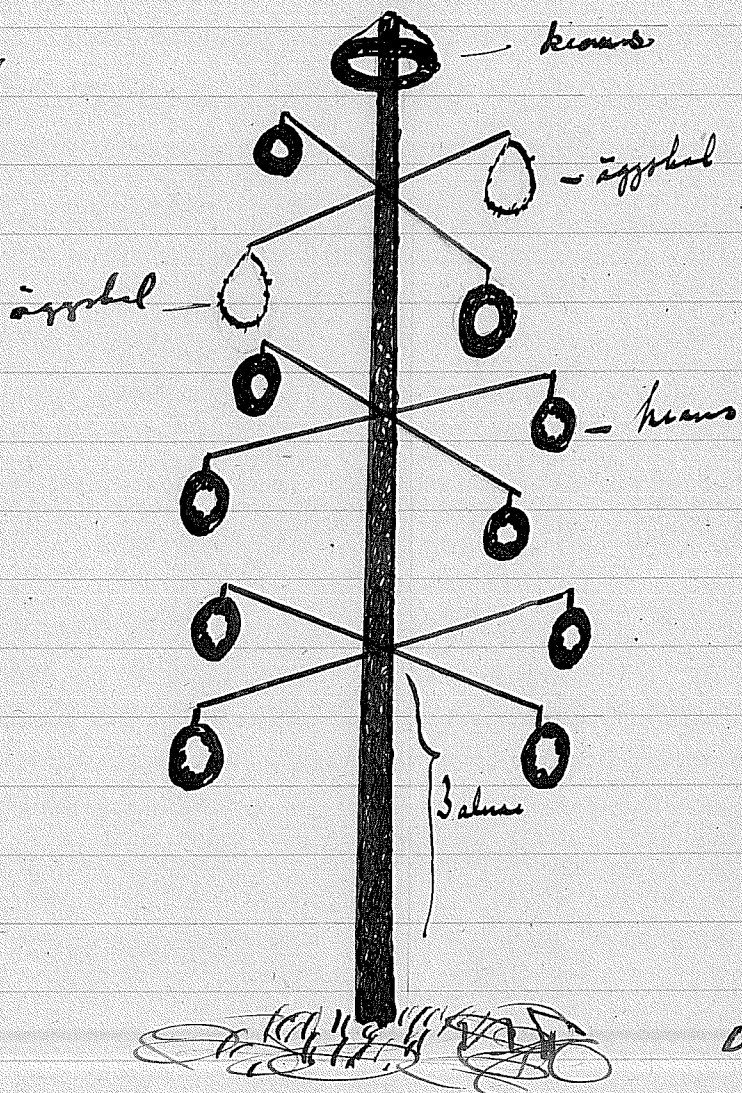
514

Stryka lieggen.

Jag såg ~~en gång~~, att när arbetet var slut för dagen,
tog alltid karlarna och strök ett par gånger på lieggen
med strykspånet.

(15 sid)

majstäng 1866

Sh. alto h. 2. 2
Rafnunda

514

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Uppställd av
Hj. Högberg
Sommaren 1928.

Sk. Albo h.
Bavlunda sn
Nils Gummesson
f. i R. 1844

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

514

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Sista lasset.

När det var inhöstat och sista lasset var inkört,
skulle en kvinna stänga portarna, ty då skulle det bli
hondjur, som föddes av får och kor under året. Men stängde
en karl , så skulle det bli handjur.

Nils Gummesson
f. i Ravlunda
Albo h. Skåne
år 1844.

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

4 4
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

514

Vårarbete.

När man spände från en ård, fick man aldrig ställa den
mot norr eller öster, utan mot söder eller väster.

Man fick ej låta en spade stå i jorden, utan man skulle
taga upp den , när arbetet var slut, annars "kunde de få lapp-
skod".

Sk. Albo H.
Ravlanda
Nils Gummesson
f. i. R. 1844

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

5.5
514

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

S:t Staffansvisan.

Jag var med när de red Staffan och hörde visan sjungas .

Sista gången jag hörde den var 1858. Jag minns ej alla verserna .

S:t Staffan han rider sina hästar till va`ns

vaka med oss julenatt

vaka, du är med oss alla.

När han hade sadlat han rider så fort den fågeln flög

vaka etz

21

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

6. 6

514

Herodes han svingar sin gångare ~~XXXX~~ omkring
vaka etz

Herodes han går sig åt stenstallet in
vaka etz

Han klappar den vita och stryker den blå
vaka etz

Den grå, den lade han guldsadeln uppå
vaka etz

Se`n rider han så fort till Jerusalems stad
vaka med oss julenatt
vaka, du är med oss alla.

Sk. albok.

S. meely

Hansen anderson

F. : Refluend 1864

Tafl. t. m. 1892

Uppstaden. av Hies Hyberg

Sommararen 1928.
514

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Kaedusa.

1. Du se på mig som jag på landet ännu är,
att kaedusa gör, i matens ordet står,
att jag bryr mig om alla häringar
att komma för att ha för mig den här den.

2. Om man den är häring, man inte kan för
sitt bilt och ha på baks, i kroppen till sig
och kaffet man kan att ha till sig
och gräna göras kaka som ören kaka vill

3. När det mest höllas lite så bröjs pigorna
med sina bräda kalmar och smörja flitarna
Är sakt och lugn så tugga och skumpar öfver sig
och gummorna sig skura, så gott som R förmis
4. När A sig hara prutet så mår A älska
med halsarna: halsarna och en och hals är glad.
Är A A skur för veta, för veta sig veting
Som halsen skur: tyger och allertid veting.
5. När A nu mer ha kälrat, så bli A förmis
med glad och halsarna och smakat kött.
Om mer är vil gott bryna så för A är en hals
som vetingen halsen och munnas sinnet app.

6. Uti en ring på golvet, Å sätta sig nu ned,
oh alla bröja kack med lust oh med lust
Stor pigorna nu bröja som deras vana är
och kärleksvisor sjunga med iöf och i öf.
7. Wit ömsta bröfstenen på sitt kära för
oh utaf färdhufvuden er saps han ofta till
men dängarna förtjanta : flock på golvet stå
oh ljusa kärleksvisor med enklart för sig.
8. Men skänkens mors kan sjunga : skänk ut och in,
än är hon uti köket, än för hon : sitt sinne,
och gå i sommarstugan för och de efter
om ej den går katten den gjort för sig.

9. I köket stå en kanning och ett gäststol
 och den som står kvar, men för den som står kvar.
 Han är så mycket bättre för honom, men
 men men det står och säger att han står kvar.
10. När klockan slår mig så blir jag
 att bli en : mönna och för en den här,
 men det här kommer säga jag den till mig
 Det är inte mycket bättre än de två Lapsen jag.
11. Men tagen för en annan och den här
 Den säger som står kvar, den här inkommit,
 att man kommer inte den här : mönna.
 och säger så till den : gäststol.

12. När de upplöst om själva de böja de stora tel.
om sina fortunnare och sina hjältar
och vilka dyggnär och vilka färdare
de alltid hava varit färdar mot sin natur.
13. aut val som stes de vita och vita anser mer
de kunna och beakta val om hufvud stes.
Liksom en kipp : hjertet de menar på den går
och det är ganska sällan att mannen stela stas.
14. Lå hjertet de motala han vacker och är
han Per : vige sig på skuren blin här.
han anser han är skiftet och färdar är en nät.
de färdar är dock man färdar är en och söt.

15. En häring spottade en sabb: ej veta att Nää
 Ett hål i alla människor är nabbodäggan Per
 Han lämnat haft den vreden att som en julekatt
 Tygon sig förskut i högen varje månd.
16. Röt som en häcken höra en pige sabb N:
 Men kors: hela varelse ord den de finna på
 Du är en stor lögnare, så häring som du är
 Och kanske hela människan förbannad lögnare.
17. Men när det är mistade så börja pigorna
 Som de förtäta janssons är bliva sömniga
 De miska och de miska och ögmen bli små
 Och gammorna som oftast smekta hela på.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

18. Men mor förbi ån hjälpa ån det nicks mer
 Han tager kaffeliet och en kopp den ger.
 Sten bryr mer och korts som kunnatils gå,
 Ty utof kaffetän uru lif nu alla få.
19. Mor bruka nu på bords och sätta Drappa.
 En gjöfot med smärkela, sin sylta och grä.
 Och stekta lä och vingar som kunn och mynhet mer.
 Och alla sig nu sätta vil bords blygsamt mer.
20. De börja stes ån spisa med katelij astit.
 Och pinn och beinene matvar för varje bit.
 En sådan gjöf som kunn å allig för ha få.
 Och sådan stek och kaks, ja och vil all ån gjöf.